

Beter leven

Afspraken over geldzaken

De een schaaft de kaas tot de korst op, de ander koopt voorgesnipperde ui in een zakje. Als een stel gaat samenwonen borrelen ineens financiële eigenaardigheden naar de oppervlakte die je voorheen niet zag. Hoewel er geen gouden formule bestaat over een eerlijke verdeling – mensen hebben nu eenmaal andere ideeën over hoe ze hun leven willen inrichten – zijn er wel wat maatregelen te nemen om gemopper of erger te voorkomen.

Allereerst: veruit de meeste Nederlandse stellen zijn tevreden over hoe ze hun inkomsten verdelen, concludeerde budgetinstituut Nibud in een rapport uit 2019. Op de tien mensen zijn er zeven content.

Maar: 40 procent van de jongvolwassenen (18 tot 30 jaar) is wel ontevreden over hun financiële situatie in het algemeen; bij 65-plussers is dit 8 procent. Meningsverschillen over de verdeling ontstaan vaker bij stellen die moeilijk rondkomen of betalingsproblemen hebben. Goede afspraken helpen, zegt het Nibud, maar wat is een goede afspraak?

Zo'n 80 procent van de Nederlandse stellen heeft een gezamenlijke rekening. Van hen heeft de helft geen privérekening. Dit zijn vaak 65-pluskoppels – hier heeft 60 procent alleen een gezamenlijke rekening, bij 35-minners is dit iets meer dan 10 procent.

Van de koppels gooit 60 procent de inkomens op één hoop. Bij 15 procent van de stellen houden beide partners het inkomen zelf en dragen ze een gelijk deel bij aan de gezamen-

Wie gaat samenwonen deelt niet alleen een huis, maar ook (een deel van) de financiën. Wat leidt tot de minste ruzies: **alles op een hoop**, of de boel naar draagkracht verdelen?

Door **Simoon Hermus** Illustratie **Matteo Bal**

Pot voor twee

lijke rekening. Zo'n 12 procent van de partners verdeelt uitgaven naar inkomen (wie meer verdient, betaalt meer) en 8 procent zorgt dat ze onderaan de streep allebei hetzelfde bedrag overhouden. De overige 3 procent heeft een andere constructie.

Alles op één hoop, de sterkste schouders de zwaarste lasten laten dragen of allebei evenveel zakgeld: wat het Nibud betreft is de ene verdeling niet beter dan de andere.

Wel laat het rapport zien dat stellen die alles delen of waarbij ieder de helft betaalt iets vaker tevreden zijn over de verdeling dan stellen die ervoor kiezen om na de gedeelde lasten hetzelfde bedrag over te hou-

den. 'Het ligt ook aan het leven dat je leidt', zegt een woordvoerder van het Nibud. 'Als je gezamenlijke kosten verdeelt, maar verder allebei heel erg een eigen leven hebt, kan het goed zijn om te kijken of beide partijen hetzelfde, of in ieder geval genoeg overhouden.'

Belangrijker volgens het budgetinstituut: bespreek hoe je de pot wilt verdelen. Hoewel een samenlevingscontract voor mensen die net gaan samenwonen vaak wat te ver gaat, is het alsnog slim om afspraken op papier te zetten. Je kunt er niet mee naar de notaris, maar als er onenigheid is heb je wel iets om op terug te vallen.

Met onenigheid heeft relatie-

therapeut Aart Vrolijk al zo'n twintig jaar ervaring. Bij zijn behandelingen staan financiële problemen niet centraal ('Ik hou me meer bezig met de onderlinge connectie'), maar hij ziet wel waar het mis kan gaan. 'Mensen komen meestal te laat', zegt Vrolijk. Dat geldt voor het volgen van relatietherapie, maar ook voor het maken van afspraken over geld.

'Voer het gesprek en maak de afspraken als het fijn is samen. Dan kun je je beter in de ander verplaatsen en kijk je met meer compassie naar elkaars behoeften.' Bijvoorbeeld: vind je het goed om meer te werken of voor kinderen te zorgen, zodat de ander zich kan ontwikke-

len? Kun je later zelf ook een stapje terugdoen? Vooral als er kinderen in het spel zijn is zo'n gesprek volgens Vrolijk hard nodig.

Als stellen met kinderen uit elkaar gaan ligt er volgens Vrolijk vaak geen goed doordacht ouderschapsplan klaar waarin vooraf is vastgelegd hoe ze de (financiële) zorg voor de kinderen verdelen. 'Die beslissing moet in het heetst van de strijd worden genomen, terwijl mensen dan alleen maar kunnen vechten, vluchten of compleet bevroren. En dat terwijl het kind centraal moet staan.'

Mogelijk nog pijnlijker zijn de stellen die uit elkaar willen, maar dat niet kunnen omdat ze afzonderlijk te weinig draagkracht hebben. Met de woningnood kan zo'n koppel daar niet altijd iets aan doen. Vrolijk: 'Maar ik zie toch nog die klassieker waarin de vrouw een stapje terug heeft gedaan en vervolgens niet meer op eigen benen kan staan als ze dat wil.'

Die ongelijkheid verbaast relatie-therapeut Lies van Dalen ook. Volgens haar moeten vrouwen van boven de 60 zich afvragen of ze überhaupt nog met een nieuwe liefde willen samenwonen. 'Niet om de belastingdienst tekort te doen, maar als je gescheiden bent of met het pensioentje van je overleden man zit, kun je er financieel flink op achteruit gaan.' Latrelaties werken bij oudere koppels heel goed, is haar ervaring.

'De mannen zijn minder graag alleen', zegt Van Dalen. 'Maar vrouwen hebben vaak een heel prettig leven voor zichzelf gecreëerd. Die moeten goed nadenken of ze dat willen opgeven.'